

א מ"י פ"ז מהלכות
מיטמחי מטבח ומוטבח
הלה ג:

וזה נשא בתיב. מכל וו'. מימה נזכר ממלכת קוו מלך מילו מלך מג'ינו שכם מלכות קוו חולק על ס'ק'ס גממקת קבם (ז' נ' נ' ז').
גבי צי עלי מעמידים כמי' ומקריחות צלנו כתמי' מעמידים מלון:
מה היא מטה מה אדם ובלי' הרם. משוס דבצ'זטפין (כ' ט': גבי' צ' ז' למן מה נוקה נגנה ומדלאן ז' לאע' ג' למן מה)

ו- מהי ניכו ניטה. גנד סניטה
ען כמיב לנו ידענו מלה סייח
פסקו הילוט מטומחה חמורה.
הרבינו גונת ורונטה לוחמת גבורה.

אליל'יאת תחתיו דוב ימאיש אשר יג' במשכבו נפקא אלא הנוגע בכל אשר היה הוב תחתיו ומאי ניחו עליון של וב^ט (ו) רוגנושא נמי יטמא ומאי נודה ינשא מ"ט והנשא כתיב) "נתקו הכתוב מטומאה חמורה והביאו לידי טומאה קלה לומר לך שאינו מטמא אלא אוכלין ומשקין אימר נתקו הכתוב מטומאה חמורה דלא מטמא אדם לטמא בגדים אבל אדם או בגדים ליטמא אמר קרא יטמא טומאה קלה משמע ותחנוו של בעל נודה מילן דתניא^ז ותהי נדרת עליו יכול עלה לרוגלה ת"ל^ט יטמא ז' ימים ומה ת"ל ותהי נדרת עליו שיכול לא יטמא אדם וכלי חרס ת"ל ותהי נדרת עליו מה היא מטומאה אדם וכלי חרס א' והוא מטמא אדם וכלי חרס א' מה היא יעשה משכב ומושב ליטמא אדם לטמא בגדים אף הוא עושה משכב ומושב ליטמא אדם לטמא בגדים ת"ל וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא שניין ת"ל וכל המשכב אשר ישבב עליו יטמא ומה ת"ל וכל המשכב אשר גנו' נתקו הכתוב מטומאה חמורה ותביאו לידי טומאה קלה לומר לך שאינו מטמא אלא אוכלין ומשקין פריך רב אחאי אימא נתקו הכתוב מטומאה חמורה והביאו לטומאה קלה דלא ליטמא אדם לטמיוי בגדים אבל אדם ובגדים ליטמא אמר רב אס' יטמא טומאה קלה משמע אימא ותהי נדרת עליו כלל וכל המשכב פרט כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט משכב ומושב אין מידי אחרינא לא אמר ABI יטמא ז' ימים מפסיק העניין הוי כלל ופרט המרווקין וזה מזה אין דניין אותו בכלל וכל פרט המרווקין לעולם דניין וככל ריבוי הוא מתפרק לה רב כי יעקב אימא בהיא מה דיא לא חלקת בה בין מגעה למשכבה ליטמא אדם וליטמא בגדים לחומרא אף הוא לא תחליך בו בין מגעו למשכבו ליטמא אדם וליטמא בגדים לקולא אמר רבא עליו להטעינו משמע: מפני שהן בועלן נרות נינהו א"ר יצחק מגדלה^ט בגין דם וכו': תניא א"ר מ"ט אם הן יושבות על כלבי צלען יי"ז יושבות בה ארבע ומישלימות אוינו

אמר מה היא מטמא